

| Diwan 17 - 18 |

Saša Skenderija

Tekući kristali

Prazan hod video kamere
od zida do zida, od lica do lica,
između tebe i mene,
između njih i nas—
svijet je šaren i bezbolan.

Dok te promatram,
razlijevaš se u mojoj svijesti
kao po polariziranom plićaku
L(iquid)C(rystal)D(isplay)-a.
Bezbolno te udaljavam i približavam,
izoštravam i razmrljavam,
sve dok me ne prinudiš
da počnem pamtiti
nekom dugo odgađanom mišlju,
nervoznim pucketanjem prstiju,
nekom sitnom tugom.

Znam te dobro,
moj si netko, dugo smo već skupa.

Volim tu zalutalu iskru u tvojim očima,
taj iznenadni bljesak sebe sama
u tvojim riječima,
odsaj tvog prisustva
u mojim mislima—trenutak
u kojem se odlučuješ da pamtiš
i kad znam da ti znaš da znam.

I kad znaš

da ja znam

da ti znaš.

2005

[\[predhodna stranica\]](#)[\[sadržaj\]](#)[\[sljedeća stranica\]](#)

©Copyright Diwan 2002. Sva prava zadržana.
Preporučeno 800*600 ili više, Central European Windows ISO encoding.
Sve primjedbe i prijedloge šaljite na javna.bi@bih.net.ba